

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik mindenszerdán vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 " "
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmintelen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
Zászlátok nem adtnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozat minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:
Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 kr.
Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centiméter után 3 kr. számítatik.
Állanító hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Eöfzetési felhívás

a
„ZEMPLÉN”
társadalmi irányu lap
tizenkettedik évfolyamára.

A jövő 1881. évvel lapunk közjóra célzó szakadatlan működésének tizenkettedik évébe lép.

Ily hosszú időre hivatkozni nem sok lapnak van szerencséje hazánkban, hol hasonló zsurnalistikai vállalatok, hiu kísérletekként, a mily gyakran és nagy számban tűnnek föl, épp oly gyorsan is enyésznek el.

Hogy e hosszú időn át mennyiben feleltünk meg lapirói kötelemünknek, minden más fölött legfényesebben bizonyítja t. olvasó közönségünk kitartó pártolása, melyhez az előfizető fogdosás divatos mesterkedése nélkül, egyedül hazafias buzgalmunk, önértetes és becsületes működésünk által jutottunk.

Midőn tehát ezért köszönetet mondunk e nagy megye és Sátoralja-Ujhely város olvasó közönségének, egyszermind felkérjük, hogy támogatásával jövőre is szerencsésülte vállalatunkat, melyet jó hírnevében fentartani és szellemileg gyarapítani egyedüli kötelességünk lesz.

Azon nagybecsű ígéretek, melyeket eddigi és újabbban is nyert t. munkatársainktól vettünk, előbbi elhatározásunkat: hogy a „Zemplén”-t hetenkint kétszer adhassuk ki, most már teljesen megérlelték.

Uj évtől tehát a „Zemplén” hetenkint kétszer és pedig csötörtök és vasárnapon fog megjeleni. Egyelőre azonban a csötörtöki szám csak féllives leend, mit különben igen szívesen egészítünk ki egy ivre, ha a t. közönség pártfogásában arra-

való nézve csak némi biztosítékot is láthatunk.

E kétszeri kiadás mellett a lapnak előfizetési ára az eddigi marad és pedig;

Egész évre 6 frt
Fél évre 3 frt
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Az előfizetések e lapok kiadóhivatalához postautalványon f. hó 28-ig küldendők, hogy mindenkinek teljes számu példányokkal szolgálhassunk.

S.-a.-Ujhely, 1880. decz. 19.

A „Zemplén”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Sátoralja-Ujhely, január 1.

Az idők végtelenségbe nyuló folyamának ez új évvel ismét egyik forduló pontjához jutottunk.

Az 1881. év küszöbén állva, mindannyian reményteljesen nézünk a jövő felé, mely titokzatosan zárul le előttünk, úgy hogy még csak sejtelemmel sem bírhatunk arról, amit az számunkra méhében rejt.

Különös, . . . az ember, ki magasratoró szellemével tulemelkedik a csillagokon; ki az ő idők kódébe fult ezredévek titkait a tudomány szövéténekél könnyű szerrel fürkézi ki, a jövő eshetőségeivel szemben oly rövidlátónak bizonyul és szégyenkezve kénytelen bevallani, hogy profétái ihlettsége egy vonalnyival sem ér tovább az alsóbb rendü organikus lények gyarló ösztönénél.

Van azonban a jövőbe való látásnak az embernél mégis egy jogosultsága, mely a régi magyar közmondásban: „ki mint vet, úgy arat” nyer találó kifejezést. — Az élet bár gyakran kineveti a logikát, mégsem lehet

tagadni azt, hogy tetteinknek, működésünknek van némi „egymásután”-juk s hogy az alapról az egész épület tartosságára; az első lépésből gyakran egy hosszú pálya helyes vagy helytelen irányára vonhatunk következtetést.

Fordítsuk el tehát egy perczre szemünket a jövőtől, bizva azt „az istenség vezető kezére” s az új év magaslatáról tekintsünk vissza a legközelebbi multba: vajjon van-e benne cselekvéseinknek oly mozzanata, mely fényét előre vetve, bevilágítja az előttünk álló ismeretlen ösvényt, hogy azon az emberiség végcélja: a boldogulás felé sikerrel haladhassunk tovább?!

Ha valamikor, e momentuozus napon van helye az önbírálatnak, de a lelkiismeret verdiktjének — legyen az felmentő vagy elmarasztaló — mindig helyes indokokon kell nyugodnia. Nem a teljesülhetlen vágyak és remények után való hiu küzdelemé az elismerés, de azon jogosult aspirációkat illeti meg csupán, melyeknek tetté érlelésére — hivatásunk és elvállalt kötelezettségeink rendjén — minden erőnk megfeszítettük s a becsületeség utjáról le nem tértünk.

Az ily higgadt elbirálás után legott tisztában lehetünk arra nézve: van-e jogunk a jövődöhoz, helyesebben: jogosak-e azon követelményeink, melyeket megelégedés, jólét és boldogság czimén az idők és sors ellenében formálunk? — Ha igen, akkor bizvást mehetünk előre, mert a becsületes munka s az odaadó törekvés előbb-utóbb meghozza áldásait; ha pedig nem, akkor mondjuk el töredelmesen a „mea culpa”-t s e szánombánom alapján, — ha van még bennünk elég erkölcsi erő — multunkból tabula rasat csinálva, írjuk reá e jelszavakat: „munkásság”, „erély”, „kitartás” — és a szerint cselekedjünk!

A lotoszvirág.

A föld növényei közül egysém küzdötte fel magát a művelődés történet oly kiváló magaslatára, mint a lotoszvirág. A költészet, vallás sőt az építészet terén, minden enyészettel dacoló helyett vivott ki magának. Első nyomaira Egyiptom kezdetleges építményein akadunk, Kr. e. a tizenötödik században, a karnaki romok közt maig is található oszlopfőkön. Homer elbeszéli, hogyan ért Ithaka bolyongó hősenek három társa a lotop-hagokhoz; hogyan izlelték meg a lotosz mézédés magvait s uj hazájoktól elbűvölve, soha nem tértek vissza régi otthonukba. A növényisme megalapítója, Teóphrastus bölcsész felette nagy dicsérettel emlékezik róla s utána még számtalan mások, úgy hogy épp nem feltűnő, ha a lotosz képe mindig a monda félhomályában, a hold szelid fényétől övezve rajzolódik képzelünk elé; mint egyik csodája a kelet ezer csodáinak.

A lotoszvirágnak — Nelumbium speciosum — igen nagy földrajzi elterjedése van. Nemcsak egész Indiában, de az orosz területen is teljes pompájában diszlik. Az Ussuri folyamon orosz Mandsuriában és a Volga torkolatánál nagy mennyiségben tenyészik. Perzsiában és Egyiptomban, Japánban és Chinában messze idöktől honos, úgy hogy igazi hazája nem is állapítható meg. Mégsem tartja őt egy nép sem annyira a magáénak s tiszteli oly odaadással mint a chinai. Összefoglalva őserkölcsei és multjának szokásaival; nemcsak szép, de — mint a szépség és tisztaság fogalma — a nép istenének is kedvencz lön. Egy buddhatemplomban sem hiányzik a lotosz

Fejes István.

TÁRCZA.

Őszi merengés. *)

Mosszan, merengve nézem a mezőt,
A hervadás bús képe mindenütt,
Halálra készül lomb, levél, virág,
Egy mély sohajjal, mely szívembe üt,
El kell enyészni, meg kell halni, ó!
A bús harasztot elhulló levél
Ezt sugja a szellőnek, s ez nekem,
Midőn siratva hozza azt felém.

Enyészni, halni kell! de hát miért?
A harmat gyöngye esti hajnalon
Még hull a sik mezőre, és a nap
Meleg sugárit érzi a halom.
Tavaszzal erre nyílt az ifju élet,
Mely haldokolva most alig piheg,
És erre hal meg őszszel, felsohajtvá:
Az életet az élet öli meg!

Az őszi harmat mint az anya könyve
Bús szemfödéllel eltakart fián, —
És mint koporsónál a fáklafény,
Az már csak, ó! az őszi napsugár!
Ha jött időd, mely hervadásra int,
Éltet nem ad de semmi, semmisen;

*) Mutatványul költőnk sajtó alatt levő költeményei-Szerk.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik mindenszerdán vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 " "
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmegtelen levelek csak ismert kezekről fogadtnak el.
Írásokat nem adnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozás minden garmond sor díjja 20 kr.

HÍRDETÉSI DÍJ:
Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 kr.
Kiemelt díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért természetesen minden centimeter után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Eöfizetési felhívás
a
„ZEMPLÉN”
társadalmi irányu lap
tizenkettedik évfolyamára.

A jövő 1881. évvel lapunk közjóra célzó szakadatlan működésének tizenkettedik évébe lép.

Ily hosszú időre hivatkozni nem sok lapnak van szerencséje hazánkban, hol hasonló zurnalistikai vállalatok, hiu kísérletekként, a mily gyakran és nagy számban tűnnek föl, épp oly gyorsan is enyésznek el.

Hogy e hosszú időn át mennyiben feleltünk meg lapirói kötelemünknek, minden más fölött legfényesebben bizonyítja t. olvasó közönségünk kitartó pártolása, melyhez az előfizető fogdosás divatos mesterkedése nélkül, egyedül hazafias buzgalmunk, önértetes és becsületes működésünk által jutottunk.

Midőn tehát ezért köszönetet mondunk e nagy megye és Sátoralja-Ujhely város olvasó közönségének, egyszersmind felkérjük, hogy támogatásával jövőre is szerencséltesse vállalatunkat, melyet jó hírnevében fentartani és szellemileg gyarapítani egyedüli kötelességünk lesz.

Azon nagybecsű ígéreteket, melyeket eddigi és ujabban is nyert t. munkatársainktól vettünk, előbbi elhatározásunkat: hogy a „Zemplén”-t hetenkint kétszer adhassuk ki, most már teljesen megérlelték.

Uj évtől tehát a „Zemplén” hetenként kétszer és pedig csütörtök és vasárnapon fog megjelenni. Egyelőre azonban a csütörtöki szám csak félives leend, mit különben igen szívesen egészítünk ki egy ivre, ha a t. közönség pártfogásában arra-

való nézve csak némi biztosítékot is láthatunk.

E kétszeri kiadás mellett a lapnak előfizetési ára az eddigi marad és pedig;
Egész évre 6 frt
Fél évre 3 frt
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Az előfizetések e lapok kiadóhivatalához postautalványon f. hó 28-ig küldendők, hogy mindenkinek teljes számú példányokkal szolgálhassunk.

S.-a.-Ujhely, 1880. decz. 19.

A „Zemplén”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Sátoralja-Ujhely, január 1.

Az idők végtelenségbe nyuló folyamának ez új évvel ismét egyik forduló pontjához jutottunk.

Az 1881. év küszöbén állva, mindannyian reményteljesen nézünk a jövő felé, mely titokzatosan zárul le előttünk, úgy hogy még csak sejtéssel sem bírhatunk arról, amit az számunkra méhében rejt.

Különös, . . . az ember, ki magasratörő szellemével tullelmedik a csillagokon; ki az ő idők kódéba fult ezredévek titkait a tudomány szövéténekénél könnyű szerrel fürkézi ki, a jövő eshetőségeivel szemben oly rövidlátónak bizonyul és szégyenkezve kénytelen bevallani, hogy profétai ihlettsége egy vonalnyival sem ér tovább az alsóbb rendű organikus lények gyarló ösztönénél.

Van azonban a jövőbe való látásnak az embernél mégis egy jogosultsága, mely a régi magyar közmondásban: „ki mint vet, úgy arat” nyer találó kifejezést. — Az élet bár gyakran kineveti a logikát, mégsem lehet

tagadni azt, hogy tetteinknek, működésünknek van némi „egymásután”-juk s hogy az alapról az egész épület tartósságára; az első lépésből gyakran egy hosszú pálya helyes vagy helytelen irányára vonhatunk következtetést.

Fordítsuk el tehát egy perczre szemünket a jövőtől, bizva azt, az istenség vezető kezére s az új év magaslatáról tekintsünk vissza a legközelebbi multba: vajjon van-e benne cselekvéseinknek oly mozzanata, mely fényét előre vetve, bevilágítja az előttünk álló ismeretlen ösvényt, hogy azon az emberiség végcélja: a boldogulás felé sikerrel haladhassunk tovább?!

Ha valamikor, e momentuozus napon van helye az önbírálatnak, de a lelkiismeret verdiktjének — legyen az felmentő vagy elmarasztaló — mindig helyes indokokon kell nyugodnia. Nem a teljesülhetlen vágyak és remények után való hiu küzdelemé az elismerés, de azon jogosult aspirációkat illeti meg csupán, melyeknek tetté érlelésére — hivatásunk és elvállalt kötelezettségeink rendjén — minden erőnköt megfeszítettük s a becsületes utjáról le nem tértünk.

Az ily higgadt elbírálás után legott tisztában lehetünk arra nézve: van-e jogunk a jövődökhöz, helyesebben: jogosak-e azon követelményeink, melyeket megelégedés, jólét és boldogság czimén az idők és sors ellenében formálunk? — Ha igen, akkor bizvást mehetünk előre, mert a becsületes munka s az odaadó törekvés előbb-utóbb meghozza áldásait; ha pedig nem, akkor mondjuk el töredelmesen a „mea culpa”-t s e szánombánom alapján, — ha van még bennünk elég erkölcsi erő — multunkból tabula rasat csinálva, írjuk reá e jelszavakat: „munkásság”, „erély”, „kitartás” — és a szerint cselekedjünk!

A lotoszvirág.

A föld növényei közül egyszem küzdötte fel magát a művelődés történet oly kiváló magaslatára, mint a lotoszvirág. A költészet, vallás sőt az építészet terén, minden enyészettel daczó helyett vivott ki magának. Első nyomaira Egyiptom kezdetleges építményein akadunk, Kr. e. a tizenötödik században, a karnaki romok közt maig is található oszlopfőkön. Homer elbeszéli, hogyan ért Ithaka bolyongó hősenek három társa a lotoszvirágokhoz; hogyan izlették meg a lotosz mézédés magvait s új hazájoktól elbűvölve, soha nem tértek vissza régi otthonukba. A növényisme megalapítója, Teophrastus bölcsész felette nagy dicsérettel emlékezik róla s utána még számtalan mások, úgy hogy épp nem feltűnő, ha a lotosz képe mindig a monda félhomályában, a hold szelid fényétől övezve rajzolódik képzelünk elé; mint egyik csodája a kelet ezer csodáinak.

A lotoszvirágnak — Nelumbium speciosum — igen nagy földrajzi elterjedése van. Nemcsak egész Indiában, de az orosz területen is teljes pompájában díszlik. Az Ussuri folyamon orosz Manduriában és a Volga torkolatánál nagy mennyiségben tenyészik. Perzsiában és Egyiptomban, Japánban és Chinában messze időktől honos, úgy hogy igazi hazája nem is állapítható meg. Mégsem tartja őt egy nép sem annyira a magáénak s tiszteli oly odaadással mint a chinai. Összeferő őserkölcsei és multjának szokásaival; neme szép, de — mint a szépség és tisztaság fogalma — a nép istenének is kedvencz lón. Egy buddhatemplomban sem hiányzik a lotosz

Fejes István.

TÁRCZA.

Őszi merengés.*)

Mosszan, merengve nézem a mezőt,
A hervadás bús képe mindenütt,
Halálra készül lomb, levél, virág,
Egy mély sohajjal, mely szivembe üt,
El kell enyészni, meg kell halni, ó!
A bús harasztot elhulló levél
Ezt sugja a szellőnek, s ez nekem,
Midőn siratva hozza azt felém.

Enyészni, halni kell! de hát miért?
A harmat gyöngye esti hajlalon
Még hull a sík mezőre, és a nap
Meleg sugárit érzi a halom.
Tavaszzal erre nyílt az ifjú élet,
Mely haldokolva most alig piheg,
És erre hal meg őszszel, feishajtvá:
Az életet az élet öli meg!

Az őszi harmat mint az anya könyve
Bus szemfödéllel eltakart fián,
És mint koporsónál a fáklafény,
Az már csak, ó! az őszi napsugár!
Ha jött ide, mely hervadásra int,
Éltet nem ad de semmi, semmimem;

*) Mutatványul költőnk sajtó alatt levő költeményei-
Szerk.
ból.

elent a
stent
folyó-
the'en-

ete".
üzet is
képező
szó II.
agyis a
kötettel
Ferencz
hiányzó
etének
Mol-
rni. A
s mun-
töetni
szedet-
ilgöleg
a eddig
fogva,
a kö-
rzőnek
nunka,
egyen,
eve és
ogy a
épiro-
a nem
nagy-
nyasz-
Már
6000
tthet-
nem
enyo-
kik
meg.
kik
kik
ik.
mely
es és
yafn-
jele-

pesti
czim
óirat
Elő-
nden

8-ik
Ára
eres-

izete
kö-
lani.
üzet

vald
be-
da-
füze-
ben

éjjel
reg.

este

éjjel

l. u.

este

reg.

aden

alatt
velni
kö-
buz-

köze-

vöre.

ki t.

aetle-

R.

Lehetnek nehéz idők, jöhetnek sorscsapások, melyek ellen küzdeni s melyekkel sikeresen megvívni egy istenember erénye és erélyével sem lehet. Erős, legyőzhetlen akadályok gördülhetnek utjába a legkitartóbb törekvésnek is; ezek azonban kívül esvén erkölcsi és fizikai életünk hatáskörén, ellenükben csak a gondviselés szárnyai alá menekülhetünk s annak segélyébe vetett bizalommal kötözhetjük be vérző sebeinket.

Ez a végzet, ez a fátum harcza egyesek, családok és nemzetekkel. E harcban elbukhatik a legjobb; tönkre mehet a legmunkásabb család s elveszhet a legdrágább: a Haza...

E fátum távoltartására minden fegyverünk egy óhaj, mely szívünk mélyéből különösen e napon tör felfelé s az ismeretes mondatban talál kifejezést:

Boldog új évet!

Levelezés.

Szerencs vidéke, 1880. decz. 20.

Megyénk egyik legszebb részének a szerencsi járásnak mindazon panasza között, melyeket valaha a megye asztalára letett és főleg a közelebbi időkben egy sem volt jogosultabb, mint az ongai vám kérdése, mely e vidék földművelő és iparos lakosait a legigazságtalanabul s legérzékenyebben sújtja. Nem akarunk szólni arról, mily különös az, hogy midőn minden mivelt országban, hol a közjólét emelésére gondolnak, — az országlárok egyik legfőbb törekvése az utvámkonak, a feudális korszak ez adózó maradványainak megszüntetése; addig nálunk a kormány új vámk felállítására s ez által a föld népe terheinek szaporítására segédkezet nyújt. — Arról sem szölok, hogy egy oly határszéli vámnak a milyen az ongai, felállításánál a szomszédos megyéket is meg kellene kérdezni. — A tárgyra térek.

A szerencsi járásnak egyetlen és főpiacza Miskolcz; terményeit és iparcikkait ide hordja s szükségleteit ott vásárolja be. E kerület határához közel ott áll Gesztelynél a megyei hid, melyen az átmenő minden igavonó marháért 4 krt fizet, tehát ez is az ország legnagyobb vámjai közé tartozik... S ime ettől pár puskalövésnyi távolban, a mint a templáni határt átléptük, s át megyünk Abaujba, ott, hol az ongai határban egyszerre feltűnik az, hogy itt az ut a járhatatlanságig rossz, s hogy Abauj megye e kis földcsücsre, melyen — legtöbbször vízborította földjeivel — Onga fekszik, — vajmi kevés gondot fordít s a megye lakossága által nem használt rövid utvonalat budgetjéből rendesen kifizeti: alig tette el a fizető utas erszényét, már Onga végén egy kis butyka előtt, fekete sár közepette ott tátog egy nagy kátyu, s a butykból kilépő cerberus fizetésre szólít fel, — minden igavonó marháért 3 krt követelvé. Innen már kievickelni, tovább menni is nehéz, mert a boldog emlékü Bachkorszak óta, az innét Zsolczáig húzódó abauji utvonalon emberkéz még

s legtöbbször bronzöntvényben található, gondosan őrizve isteni kezek által.

Augusztus végén külön lotoszünnep tartatik. A néphit szerint a megholtak lelkei ekkor jelennek meg a lotoszvirágok melletti vizeken. És hogy fogadtatásuk ünnepélyes legyen, számtalan világot gyujtanak a lotosz szárain és levelein; ételek s italokkal vendégelik a megjelenőket.

Az ünnep napján nagy csoportokban járnak kelnek a nők és gyermekek, s gondosan vásárolják be ajándékaikat. Mesterséges lotoszvirágok, papírból vagy selyemből, leveleiken apró tűzfénnyel, s hosszú száraikkal a tó vizébe mélyesztve. Az éj késő csendjében megjelenik maga Buddha is; szól a lelkekhez s érdemük szerint bünteti vagy jutalmazza őket.

Az uralkodó császároknak bizonyos ünnepeken fris lotoszvirággal kedveskednek nejeik, óriási tálakon, a porcellánfestés igazi remekein nyujtva őket nekik. E művészet Kangshi császár alatt (1644—1705) érte el fénykorát s a korából való legbecsesebb műdarabokon emberi alakok mellett nagyrészt lotoszvirágok ábrázolvák, utólrhetlen szin pompában.

A lotoszgyökér mint tápanyag igen becses. Ize édeses, teste húsos, felette nedvdús s a nyári hőségben igen üdítő hat. Megszáritva péppé gyurják, mely megfőzve a legizletesb.

China lotoszvirágai nélkül nemis képzelhető. Ezen minden felbuzdulásra képtelen nép integy engesztelő elem, mintegy elszigezagara a — szépnék!

(N. P. I.)

nem ujtott semmit, s azért olvasóim engedelmével megállunk kissé e hidvám története mellett.

Tudjuk azt, hogy a közép korban voltak oly nemesi javadalmak, minők p. a hidvám. Az ilyen hidakon, melyet a földes ur épített és tartott fenn, nem fizetett vámot a nemes, a honoratior, a malomba menő és a násznép; de a földes uraság tartozott e hidvámért a hid mindkét végén bizonyos távolságra az utat is jó karban tartani. A törvény az ily földes uri vámkat 1 krtban állapította meg.

Onga alatt a „Báronyos“ foly, a Hernádnak egy másfelől széles ere. Ezen patakocskán mindig volt, de mindig rossz karban egy kis hidacska, legtöbbször düledezve és lyukasan. Ez év nyaráig a nemes és a honoratior ha balvégzete e hidacskán keresztül menni kényszerítette, nem fizetett vámot, a zsidó bérlő nagy bosszúságára; ellenben más közönséges halandót fulón csiptek s megadóztatták. Legközelebből e vám tulajdonosa, a ki jelenben Abauj megye legfőbb hivatalnoka — megyéjében kivitte azt, hogy a megye a miniszteriumnál kérelmezte az ongai vámnak minden utasra való kiterjesztését.

Abauj megye ezt tehette, mert azon vám előtt egyetlen községe sem jár el; maga az ongai lakos is a vám butykán jóval felül jön ki helységéből. De nem tartjuk intézkedését másnak, mint a szomszéd megyék érdeke ellen emelt támadásnak, főleg akkor, mikor Abauj a maga belterületén csak egy-két község számára is oly nagyszerű hidat épít, minő a kércsi hid, s azon, — mert többnyire csak abauji lakosok használják — vámot nem szedet. — Most, midőn a megye, hogy a birtokos kastélyát megmentse, — a falu másik végén a Báronyosnak egy egyenes, de a réginél keskenyebb medret ásott s azon levő egy és fél vagy két ölnyi hosszú pallóért 3 kr. vámot szedetni megengedte. Ő és a miniszterium a legnagyobb igazságtalanságot követték el.

Jogtalan e vám azért, mert a birtokos földes uraság nem teljesíti az utnak jókarban tartását, azt már ma közérővel építenék, ha építenék; jogtalan, mert több vámot szedet, mint a mennyi az ily javadalmakkal járt, mert azokat is fizetésre kényszeríti, a kik eddig fizetésmentesek voltak, s ezekkel jövedelemforrását nagyobbitotta; de jogtalan azért is, mert a birtokos tekintélyében bizva, minden előleges kihirdetés nélkül, a nélkül, hogy e vám felállítását s az illető miniszteri engedélyt Zemplén megye alispánjával közölte volna: önhatalmulag a tarifát kifüggesztette s azt az utazókra kényszerítette. Jogtalan s az országban páratlan az, hogy ily haszontalan pallóért valahol vámot fizetnek.

Ez ügyben folyamodtak megyénk alsó járásának érdekelt községei és földbirtokosai Zemplén megye bizottságához, s van reményünk, hogy a szerencsi alfordónak e jogtalan megadóztatása tárgyában megyénk t. bizottsága e sérelem orvoslására erélyes lépéseket teend. E vám annál fenyegetőbb reánk nézve, hogy már Zsolczáig egy királyi vám felállításáról is beszélnek. Akkor aztán megföhétünk saját nyomorúságunkban.

Legyen az ongai vám kötelező mindenkire nézve, de szállitassék le törvényes illetékére az 1 krra. Vannak kik egészen az eltörlés mellett vannak, emlékeztvén, hogy az 50 es évek közepén a Szerencs végén fennállott vámot, mely az Almásy családé volt: az akkori kormány minden czeremonia nélkül megszüntette.

Az e hó 13-án tartott miskolczi vásárról hazajövőket Onga és Zsolcza közt több utonálló tartotta rémületbe, 2 szekeret kiraboltak, így történt egy zsidó szücses Gesztely és a „Csillag“ közt is, míg egy más csapat 8 egyént több szekeren hazafelé tartó megyaszói lakosokat összevert. Az Ongán lakó abauji rendőr pedig ez alatt csendes álomban őrizte a főispán üres kastélyát.

Gabonánk nem termett, kukuricza kevés, a krumpli elromlott, a bornak nincs vevője, az adóvégrehajtás foly eddig hallatlan szigorral. A nyomor leirhatatlan.

Különfélék.

Lapunk jelen száma minden eddigi előfizetőnek megküldetik, a jövő szám azonban már csak azoknak megy, akik vagy megrendelték, vagy pedig reá előfizettek.

Hymen. Dr. Szepesy Arnold városunk jelesbb fiatal orvosainak egyike f. hó 18-án tartandja esküvőjét Breyer Klára kisasszonnyal Eperjese.

A hazafiui kegyeletnek szép vonását hordja magán a terv, melynek létesítésén a sátoralja-ujhelyi turista-egylet jelenben fáradozik. Ugyanis a szabadság halhatatlan vértanuja II. Rákóczy Ferencz születés napját, (1881. márcz. 27.) a szomszéd borsi erdőben, azon várkastély falai alatt, hol a nagy száműzöttre először mosolygott a nap s vele a szabadság gúnusza, ünnepélyesen szándékozik megülni. Az ünnepélyt megelőzőleg hazafias kérdést intéz a várkastély jelenlegi tulajdonosa gr. Széchenyi Jánosné, szül. Erdődy

grófnőhöz, hogy hajlandó-e nagybecsű történelmi műemléket az enyészet karjai közül kiragadni s különösen azon szobát, melyben a dicső magyar bölcséje rengett, — mely azonban ez idő szerint juh-akolul szolgál — a nemzeti kegyeletet mélyen sértő helyzetéből kiemelni; végül nem fogja-e gátolni a s.a.-ujhelyi turista-egyletet azon szándékának megvalósításában, hogy e helyet kívülről márványtáblával láthassa el?

Karácson és újév napjai inkább az ősz, mint a tél jellegét viselik magukon. Eső, kőd és nyakig érő sár, az ünnepi illuziót ugyancsak megrontották, mely az aesthetikai őszhangot időjárás és e nagy napok között, csak is a fehér lepelbe burkolt zimankós tél által látja zavartalannak. Az enyhe tél ellen sok mindenkinek van kifogása, de azt hisszük, hogy a korcsolya-sport kedvelői leginkább neheztelnek reá távashoz illő lanyhaságaért. A gazdák bár takarmányban sokat megkimélhetnek, szintén kedvezőtlen prognostikonnal vannak tele s félnek, hogy a tél dátuma majd akkor üt be, amikor a munka és növényzet verőfényes, szelid napokat kíván. A jelenre nézve csak az a vigasztaló van ez abnormis időjárásban, hogy a közegészségi viszonyok türethetők s hogy a szobai meleg a szokottnál valamivel kevesebbe kerül.

Zsinagógai botrány. A czekei zsinagógában, mint lapunkat értesítik, közelebb botrányos verekedés fordult elő, két odaváló izraelita között, melyre alkalmat a Thora olvasása szolgáltatott. Ugyanis az egyik hívő a másikat erre illetéktelennek tartva, az isteni tisztelet alatt hozzá ment s a könyvet kezéből kikapva, félrelökte. Az erőszak ellen ez is erőszakhoz nyult s a Thora-olvasás praetendensének szakállát ugyancsak megcsikarta. Erre kölcsönös szakáll-gyomlálás következett, garnirozva a szájak azon sajátos mütéte által, mit közönséges nyelven köpködésnek neveznek. A skandalumnál egyéb baj nem történt, mely azonban most már a bíróság előtt — hova a sértett fél ügyét vette — fog nyerni vég befejezést.

Bukás. Sugár József sátoralja-ujhelyi bejegyzett kereskedő ellen az itteni kir. törvényszék decz. hó 28-án tartott üléséből a csődöt elrendelte. Sugár az utóbbi időkben nagyobb mérvű megrendeléseket tett bécsi és budapesti kereskedőknél s mert itteni hitelezői által tetemesebb összeg erejéig intéztetett ellene végrehajtás, bécsi hitelezői csődöt kértek s azt meg is kapták. Sugár helyzetét nagyban nehezíti az, hogy bejegyzett kereskedő léte renes könyveket nem vezetett, minél fogva vagyonának aktív és passív helyzetét a törvény követelményei szerint aligha lesz képes helyesen kimutatni.

Batyu-bál. Folyó hó 6-án tartandó batyubálra az előkészületekkel serényen foglalkozik a rendezőség. Városunk közönsége mint az, az aláírási ivből kitetszik, igen szép számmal ígérkezik a részvételre. Ily kilátások után csak elismerésünket nyilváníthatjuk Matolay Etelné ő nagyságának, aki e társas mulatságnak egyik mozgató lelke. Nem lesz érdektelen ha felemlítjük, hogy mint az a batyu-báloknál szokás, az ételneműket a részvényes asszonyságok adják össze, míg a zene és világítás költségei a résztvevő urak által fizetendő belépti díjakból fedeztetnek.

Értesítés. A s.a.-ujhelyi önkéntes tűzoltóegylet évi tisztválasztását 1881. évi január 16-án d. u. 2 órakor a tornacsarnokban tartja, melyre az egylet tagjai valamint a belépni szándékozók ezennel meghivatnak. Kelt S.a.-Ujhely, 1880. decz. 29-én tartott parancsnoksági ülésben. — Ifj. Farkas Lajos, alparancsnok.

Borászatunk érdekében nevezetes lépést tett a földművelési miniszter, midőn okserű bor- és pinczekezelési rendszer elveinek általános elterjesztése és megismertetése céljából a Zichy Ferencz-féle érdioszegi pinczének szakavatott kezelőjét, Krémer Fülöpöt központi pinczemesterré nevezte ki, mely végből nevezett a haza összes borvidékein teendő körutazását közelebb megfogta kezdeni. Ezenkívül négy borászati vándor-tanító is neveztetett ki, melyek egyike az előnyösen ismert kassai borkereskedő Maurer János.

Megyénket érdeklő. A szepességi lentermelés ügyeivel foglalkozván a kassai kereskedelmi és iparkamara őszi közös ülésen, Deil Jenő kamarai titkár indítványára elhatározta, hogy a nagyobb mérvű lentermelést üző Zemplén megyének erre alkalmas helyén egy lenkikészítő intézetet és egy lenbeváltót fog létesíteni, mely célból indítványozó titkárta bizta meg, hogy a kérdéses tanulmányokat megtevé, a kamarának indokolt véleményes jelentést és javaslatokat tegyen.

Magyarosodás. A kassai kereskedelmi és iparkamara közelebbi gyűlésében kimondotta, hogy a kereskedelem magyarosodását minden tőle telhető módon előmozdítani igyekezend és tekintettel arra, hogy a kereskedelem magyarosodásának első és alapfeltétele kitünően szervezett kereskedelmi szakoktatás, befolyását oly irányban érvényesítendő, miszerint a kereskedelmi ismétlő és szakoktatás országosan az érdekelt tényezők és az állam közreműködése mellett szerveztessék.

Uzok
megtá
a több
lyess
lakosn
hon s
A tisz
zavarr
igy k
öcsém
kor is
nagy
ség k
Élest
ily ke
járja
nogra
teljes
nyom
jelen
szék
végtá
tével
van l
tését
ami
felelt
mind
Gróf
reng
a mé
külte
zima
kitar
dozh
Schö
cs. k
dorff
siker
tott
ölyv
vas,
egy
Tör
gör.
épit
tudt
mál
hog
hett
irja
legi
telý
seb
nek
léb
véd
kés
nem
mé
vad
kál
elő
ese
nel
ren
téi
tes
és
róc
kit
gy
kö
m
eg
sé
ot
sá
ny
m
dá
ill
hi
m
ja
be
gy
E
ap
sz
.
az
fr
é
m
az
m
lo
m
té
b
v
N

A szomszéd megyékből.

Farkas garázdálkodás. Ungmegyei Uzsok közelében, de már gács földön öt farkas megtámadt egy csendőrt. Ez lelőtt közülük kettőt a többi három azonban öt ette meg. — Kedélyesség a templomban. Éles István ungvári lakosnak prédikálás alatt eszébe jutott, hogy ott hon sürgős dolga van s kiindult a templomból. A tiszteletet sértette, hogy egyik hive nem átálja zavarni kimenésével őt s az ajtatos közönséget s így kiáltott a szószelekből Élesre: „Rád is szól e öcsém, ne menj ki!“ — „Megtalálom én ezt más-kor is!“ kiáltott ez vissza és eltávozott. Ez eset nagy megbotrározást okozott az egész hitköz-ség kebelében s egyik rész a papot másik pedig Élest hibáztatja, holott mindkettő az, mert ily kedélyes pourparler a templomban sehogysem járja meg. — Monografia. Bereghmegye monografiáját Lehoczy Tivadar jeles régész már teljesen befejezte. Az egész mű mintegy száz nyomatott ivre terjed s 1881 év végén fog megjelenni. — Naiv felelet. A beregszászi törvényszék előtt egy cigány tolvajlasi büntvényének végtárgyalása folyt. A bizonyítási eljárás befejeztével az elnök elé adta, hogy már tizedikszor van lopás miatt törvény elé idézve s morális intését e szavakkal végzé: „Ne nyuljon kend ahoz ami a másé.“ Erre a vádlott egész naivitással így felelt: „De hát kéremalásan mihez nyuljak, mikor minden a másé?!“ — Eredményes vadászat. Gróf Schönborn munkácsi uradalmához tartozó rengetegeken ismét megszólalt a vadász kürt s a méternyi nagyságu hólepel daczára megéln-kültek a völgyek és szakadások, melyekben ily zimankos időben vidám kedélylyel és lankadatlan kitartással csakis szenvedélyes vadászok kalan dozhatnak. Az öt buzgó vadász, névszerint gróf Schönborn Ervin, herczeg Vindischgrätz József, cs. k. tábornok, Fünfkirchen Lajos, Trautmannsdorff Ferdinánd és Hoyos grófok buzgalmát szép siker koronázta, amennyiben az alig egyhétig tartott kirándulásukban egyéb apróbb állatokon és ölyveken kívül, két szép medve, két nagy szarvas, öt vadkan és tíz róka esett áldozatul, nem egy vad pedig sebzett testtel elmenekült. — Tömeges áttérés. A szatmárhegyi (Szatmár-m.) gör. kath. román egyház hívei közül, miután az építendő templom helye iránt megegyezni nem tudtak, közelébb 41 személy lépett át a reformált egyház kebelébe. A „Szamos“ azt hiszi, hogy e tömeges áttérésnek mélyebb indokai lehetnek. — Vadász-bravour a „R. Hiradó“ írja: gróf Andrassy Géza, gr. Andrassy Manó legidősb fia mult hó 21-én délelőtt a betleri kastély feletti erdőben egy rendkívüli nagy vadkant sebesített meg, s löhelyéről utánna sietett a menekülő vadnak. A vadkan a mint a gróft közelében érezte, visszafordult s egy lejtős helyen védőállásba helyezte magát, mire a gróf vadász-késével fultövön szurta azt; a szurásnak azonban nem volt egyéb eredménye, minthogy az állat még dühösebb lett, s neki rohant a grófnak, a ki vadász-kését döfte a vad szájába, s míg ez a tor-kában hagyott késsel bajlódott, löfegyverét kapta első, s azzal lött az állatra, mely még akkor sem esett el, s csakis a helyszínére odasiető főerdész-nek több lövésére adta ki párját. A vadkan rendkívül nagy állat, s bört, jobban mondva sör-tét, csakis express-fegyver golyói hatották át, a testen keresztül ezek sem mentek, míg a Wernld és Lefauchaux fegyverek golyói is a bőrbé fu-ródva találtattak. A 3 és fél mázsás állatot a gróf kitömeti. — Magyarosodás. A Szepesség magyarosodására az ottani, közelébb alakult „Eötvös-kör“ igen hatékonyan folyik be. E kör közelébb mökedvelői előadást rendezett Lőcsén s két nap egymásután a „Falú rossz“ át nagyszámu közön-ség előtt adta. Az előadás után Borostyány Béla ottani tanár, diszes koszorut nyújtott át a társa-ságnak a közönség nevében s megköszönve a nyújtott élvezetet, elismerőleg emelte ki az érde-meket, melyek az „Eötvös-kör“-t, a magyaroso-dás érdekében kifejtett működéséért méltán meg-illetik. — Az eperjesi „Széchenyi-kör“ által hirdetett Szent-Andrassy-féle drámai pályázatra, melynek határideje tegnap, vagyis 1881-ik év január hó 1-én járt le, összesen 10 mű érkezett be. — Mattyasovszky Tamás sárosme-gyei új főispán beiktatása f. hó 15-én ment végbe Eperjesen. A megye nevében Kaczvinszky Éde apát főesperes üdvözölte, melyre a főispán vála-szolván, új pályájának jelszavául ezeket tüzte ki: „Fáradhatlanság a munkában, részrehajlatlanság az elhatározásban és erély a kivitelen.“ Szép frázisok, de a melyek csak úgy birhatnának némi értékkel, ha rugójuk nem a hatalom parancsa de mindenek fölött a hazafiság volna. Erről azonban az irás mélyen hallgat — Stefanie főherczegnő menyasszonyi ékszereihez szükségelt nemes opá-lokat a híres dubniki opálbányából szállítják. A megrendelt drágakövek egyrésze már rendelte-tése helyére elküldetett. — Az eperjesi jogász-bál január 15-én lesz. A bálanyai tisztet Bujano-vics Sándorné volt szives elvállalni. A bálón Lá-nyi ungvári jó híru zenekara fog játszani. — Eperjesen e hó 12-én tűz ütött ki a „Fekete

szálloda mellett, mely alkalommal két tűz-oltó életveszélyes sérüléseket kapott.

Közgazdaság.

Borkereskedésünk pangásának okát, — kü-lönösen most, midőn Franciaországban és Európa más borvidékein is roszt szüret volt — a boros gazdák alig tudják maguknak megmagyarázni. Molnár Antal a „Borászati Lapok“-ban egyene-sen rámutat e kalamitás okára, mely semmi más mint a borkivitelnek szabadalmazott terjedése. Eddig a francziák szeszszel, seprővel, borkövel, vörösbornál mályva és fagyallal készítették gyár-tott boraikat. Most azonban Marmier francia ve-gyész egy egészen új eljárást fedezett fel, mely halálos csapást fog mérni francia borkivitelünkre. Ezen új eljárás abból áll: miszerint Olasz- és Spanyolországból a vámentesen bevitt mazsola-szólót hordóba teszik s langyos borkösav oldat-ban addig maczerálják, míg a mazsola eredeti viztartalmát és egyszersmind savtartalmát is vissza-nyeri. Ekkor kisajtolják a szőlőt mint rendesen, s kész a must, mely kierjesztetvén, olyan faon-nal bíró bort szolgáltat, aminőt csinálni akarnak. Az így előállított bor hektoliterenként 16—20 frankba kerül és mellette megvan kímélve a szál-lítás és a vám. Marmier ezen eljárásra szabadal-mat is nyert s a francia belügyminiszterium által ezen eljárás, amennyiben egészségellenes szerek hozzátételével nem jár, megengedtetett. — A bor-gyártás ez újabb fázisa által boraink kivitele igen megfog csökkenni s a mostani kiviteli pangás is már e körülménynek rovatik fel. Szerencsére min-ket hegyaljaiakat kevésbé sújt e dolog, miután a mi borainknak piacza kiválólag észak felé van, hol a klimatikus viszonyok is a tartalmasabb borok élvezetére utalják a fogyasztó közönséget.

CSARNOK.

Szines rajzok.

Az utolsó Amadé. Két családja volt Euró-pának a középkorban, mely egyiránt hatalmas volt két különféle országban; a Frangepánok és az Amadé. Mind a két család Olaszországban jóval régebben halt ki, mint Magyarországon az utolsó magyar Frangepán, ki I. Lipót idejében fejeztetett le, az Amadé grófi család még a jelen század negyedik évtizedéig fennmaradt, de utolsó ivadéka, gróf Amadé ezredes a Vilmos-huszár-orknál már a harmadik évtizedben a huszas évek elején elözte meg apját, ki zalai főispán volt és fiát túlélt. Kassa városa az Amadé családra nézve végzetes volt. Mint a történelem és a ha-gyományok mondják, az utolsó Amadé előtt más három e családbeli mult itt ki erőszakos halállal. Az első Amadénak Károly Róbert hű szolgálataiért a rozgonyi csata után Kassát ajándékozta, a min a város polgárai fellázadtak és őt a vásár-teren felkoncolták. Egy másik Amadét a zseb-rákók ölték meg ugyanitt, a harmadik pedig Kassa előtt egy a Bocskay párthoz tartozó hajdu sereg ellen vívott csatában esett el. Midőn Ama-dé ezredes Kassára jött, mindenütt látogatásokat tett s így gróf Deszewffy Józsefnél is. Ez utóbbi kérdé Amadét, jártas-e családja történetében, mire Amadé tagadólag válaszolt. „Vigyázzon magára, kedves ezredes,“ mond Deszewffy, „Kassa családjának vészthozó városa, három előde itt veszett el erőszakos halállal, óvakodjék, hogy ön mint utolsó Amadé ne legyen családjának sereghajtója.“ Erre elbeszélte neki a három Ama-dé történetét, de a fiatal vitéz ezredes csak ne-vetett rajta. Soha sem hitte, hogy Deszewffy jó-slata rövidebb időben, mint két év alatt telje-sülni fog. Amadé, noha nő és Magyarország leg-bájosabb női egyikének férje, a tilos gyümölcsöt elibe tette a saját magáénak, és Soós János ne-jével tilos viszonyban élt. A férj egyszer Amadét kitiltotta házából és Amadé irást adott magáról, hogy többé nem fog oda jönni. Azonban Soós János háta mögött a viszony tovább tartott s Amadé később ismét a házába kezdett járni. Egy napon Soósné férjét és gyermekeit elakarta tukmálni a háztól s az első rá akarta beszélni, vinné el őket a kötélánczosok előadásába. Az időjárás esős volt és Soós nem akart menni. Ebből perpatvar támadt, melyben Amadé a nő pártját fogta. Soós újra kitiltotta Amadét házá-ból, de ez távozni vonakodott, mire a férj két töltött pisztolylyal jött ismét elő s fenyegette Amadét, ha nem távozik, agyon lövi: „Ah, ez csak aféle magyar szájhösködés. Lőjjön az ur, ha van bátorsága!“ mondá Amadé, kezét mellére tevén, Soós rásüté a pisztolyt s szíven találta neje kedvesét, egy másik lövést pedig agyába bocsájtott. — Soós rögtön kocsira ült és nádasdi jószágára hajtatott. Goczowski tábornok, kassai dandár parancsnok ezen eset hírére, huszárokat küldött utánna, de ezek nem érthették utól. Soóst a magyar törvények szerint nem lehetett bü-netni, de neje egy évi fogságra ítéltetett el, mint a szerencsétlenség okozója.

Irodalom.

A „Magyar Regény-csarnok“-ból megjelent a 3-ik füzet, mely Jókai Mórnak „Asszonyt kísér. Istent kísért“ című regényének folytatását közli. E regény folyó-iratot kiadja Aigner Lajos Budapesten. Megjelenik kétheten-kint egy füzet. Előfizetési ára félévre 3 frt 75 kr.

Ribáry Ferenc „Képes Világtörténete“. Ribáry Ferenc Világtörténelméből már az 50-ik füzet is elhagyta a sajtót, s így a keleti népek történetét képező I. kötet, s Görögország s Macedonia történetét képező II. kötet egészen, a római birodalom történetéből pedig, vagyis a III. kötetből eddig 14 füzet jelent meg. E harmadik kötet-tel be lesz fejezve az ó-kor története, melyet dr. Ribáry Ferenc teljesen kidolgozva hagyott hátra. E kötetből a még hiányzó füzetek rövid idő alatt megjelennek. A közép-kor történetének megírására sikerült a kiadónak jeles történetésünket, dr. Mol-nár Antal budapesti egyetemi magántanárt megnyerni. A Képes Világtörténelem e része, a negyedik kötet máris mun-kába van véve, s füzetei az új évtől kezdve gyorsan követni fogják egymást. A bírálatok, melyek e nagy munkáról kezdet-től fogva megjelentek, mind igen előnyösen és hízegőleg szólanak. Elismerik, hogy nyelvünkön e téren ily munka eddig nem létezett, és hogy az nem csupán beltartalmánál fogva, hanem kiállításának díszé következtében is megérdemli a kö-zönség legnagyobb mérvű pártfogását. És bár a szerzőnek közbejött elhalálása folytán nem is tőle lesz az egész munka, a buzgó kiadó gondoskodott arról, hogy a mű teljes legyen, és oly erőket nyert meg annak továbbírására, kiknek neve és eddigi irodalmi működése biztosítékot nyújt az iránt, hogy a további kötetek is méltók lesznek az első háromhoz. Szépiro-dalmi munkánál a kiadások és elkelt példányok száma nem mindig a mű jellessége mellett tannakodnak, de az ily nagy-szabású és nagyterjedelmű tudományos műveknél a fogyasztásból lehet és kell annak kiünőségére következtetnünk. Már régen hírelt, hogy Ribáry Világtörténelme több mint 6000 példányban forog a magyar közönség kezén, s most jelenhet-jük olvasóinknak, hogy az első kiadás teljesen elfogyott, nem kapható, és a buzgó kiadó éppen most nyomtatja a II. lenyo-matot. Tudomására hozzuk ezt azon számos hazánkfiának, kik már rég szeretnék birni e munkát, de már nem kaphatták meg. Most ismét kapható, miután a 3. és 4-ik füzet második ki-adásban megjelent, s ezt ajánljuk mindazok figyelmébe, kik könyvtárakat és jeles mű-gyűjteményekkel gyarapítani akarják.

Az „Ország-Világ“ legutóbbi, VII-ik füzete, mely már „Wilckens C. és Fia“ kiadásában jelent meg, érdekes és változatos tartalommal bír, s jövőre is folytatni fogja pályafu-tását. Egy füzet ára 40 kr. Minden két héten egy füzet jelenik meg. Előfizetési ára negyedévre 2 frt 50 kr.

Uj irodalmi vállalat. Mehnert Vilmos budapesti könyvtáros kiadásában új évtől fogva „Magyar Szemle“ cím alatt szépirodalmi, politikai, tudományos és művészeti folyóirat jelenik meg, a haza jelesebb íróinak közreműködésével. Elő-fizetési ára félévre 3 frt. Egy füzet 60 kr. Megjelenik minden hó első napján 6—7 ives füzetekben.

A „népszerű orvosi tanácsadó“ 6, 7 és 8-ik füzete is megjelent címéhez méltó érdekes tartalommal. Ára egy füzetnek 30 kr. Megrendelhető minden hazai könyvkeres-keedésben.

Magyar-Francia szakácskönyv 3-ik füzete oly elegans kiállítás és bő tartalommal jelent meg, hogy kö-telességünknek tartjuk a t. közönség pártfogásába ajánlani. Megrendelhető minden hazai könyvkereskeedésben. Egy füzet ára 30 kr, mely az átvételkor fizetendő.

„A föld és népei“ című műből, melyet Hellvald Frigyes nyomán dr. Toldy László szerkeszt, megjelent és be-küldetett a 29 és 30-ik füzet. Kiadja Mehnert Vilmos Buda-pestben. A munka 600 képpel 40—50 füzetre terjed. Egy füze, ára 30 kr. Megrendelhető minden hazai könyvkereskeedésben.

Közlekedés.

Vasuti menetrend 1880. október 15-től.

I. Mező-Laborezról Sátoralja-Ujhelybe:

M.-Laborezról ind.	3 óra 56 percz d. u.	3 óra 15 percz éjjel
Homonnáról	5 „ „	5 „ 08 „ „
Órmezőről	5 „ 14 „	5 „ 35 „ „
Nagy-Mihályból	5 „ 37 „	6 „ 20 „ reg.
Bánóczról	5 „ 51 „	6 „ 47 „ „
Terebesről indul	6 óra 10 percz este	7 óra 21 „ „
L. Mihályból	6 „ 50 „	8 „ 35 „ „
Érk. Ujhelybe	7 „ 17 „	8 „ 5 „ „

II. Sátoralja-Ujhelyből Mező-Laborezra:

S.-a.-Ujhelyből ind.	6 óra 49 percz reg.	7 óra 18 percz este
Mihályból	7 „ 21 „	8 „ 10 „ „
Terebesről	7 „ 58 „	9 „ 19 „ „
Bánóczról	8 „ 16 „	9 „ 53 „ „
Nagy-Mihályról	8 „ 33 „	10 „ 30 „ „
Órmezőről	8 „ 58 „	10 „ 12 „ „
Homonnáról	9 „ 17 „	10 „ 51 „ „
M.-Laborezra érk.	10 „ 22 „	11 „ 55 „ éjjel

III. Szerencséről Máramaros-Szigetre:

Szerencséről indul	5 óra 10 percz reg.	4 óra 10 percz d. u.
S.-a.-Ujhelyből	7 „ 7 „	7 „ 42 „ este
Perbenyikből	8 „ 13 „	9 „ 05 „ „
Csapról	9 „ 12 „	10 „ 10 „ „

IV. Máramaros-Szigetről Szerencsére:

Csapról	5 „ 19 „	d. u. 6 „ 3 „ reg.
Perbenyikből	6 „ 2 „	este 6 „ 58 „ „
S.-a.-Ujhelyből	7 „ 32 „	9 „ 31 „ „
Szerencséről Pest felé	9 „ 1 „	11 „ 45 „ „

V. Sátoralja-Ujhelyből Kassa felé:

Ujhelyből indul 8 óra este, 9 óra 6 percz reggel és minden szerdán és szombaton 3 óra 57 percz reggel.

Szerkesztői levelezés.

Tisztelt munkatársainknak, kik a lefolyt hosszú év alatt becses dolgozataikkal a „Zemlén“ szellemi értékét nevelni szivesek voltak, önzéstelen munkásságukért fogadják mély kö-zönségünk s engedjék meg jövőre is kikérnünk hazafis buz-galmukat.

B. M. Málca. Köszönjük a megemlékezést. Legköze-lebb adni fogjuk.

K. G. Homonna. Szintén. „Sylvester estvéjén“. Későn érkezett. Elteszszük jövőre. B. G. — K. B. — K. P. és T. T. sárospataki t. barátainknak speciális boldog új évet kívánunk s türelmetle-nül várjuk régi ígérteük beváltását.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTHELEMÉR.

Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

Magyar éjszakkéleti vasút.

Hirdetmény.

A magyar éjszakkéleti vasútnak 500 köbméter hidak építésére használható termék köre van szüksége.

A kő igen jó minőségű legyen, mely fagynak ellen tud állani.

A kő 25%-ának oly darabokból kell állania, hogy a legkisebb darab 0.0105 kmrt, olyanokból 75 %-nak pedig, hogy legkisebb 0.0473 kmrt tartalmazzon.

A követ bérmentesen valamelyik állomásunkra legkésőbb 1881. év márczius végéig kell szállítani és rendes máglyákba rakni, a hol az minő és mennyilegesen átvétetik.

Vállalkozni szándékozók felhivatnak lepecsételt ajánlatukat 1881. év január 15-ig déli 12 óráig benyújtani; később beérkező, vagy távirati ajánlatok nem vétetnek tekintetbe.

Az egységár köbméter után kitüntetendő, valamint a kőbánya is megnevezendő, a melyben a kő termeltetni fog.

1881. év január 14-ig budapesti fő vagy akár melyik állomási pénztárunknál az ajánlott egységár alapján elő álló összeg 5%-a mint bánatpénz lefizetendő. A bánatpénz feletti elismervény az ajánlathoz csatolandó.

Budapest, 1880. decz. 18-án.

A vezérigazgatóság.

1-1.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

Birtok haszonbérlet.

Özv. Nemes Lászlóné Kaponya község s határábeli **503 hold tagosított birtoka, urilak és gazdasági épületekkel együtt** bármely perczben **bérbe adatik.** Értekezhetni a tulajdonosnővel Tokajban, vagy megbízottja Ördögh Mihály ügyvéd ural S.-a.-Ujhelyben. 1-1.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, miszerint S.-a.-Ujhelyben a kispiaczon, Weinberger Bencze bolthelyiségeinek egyikében egy

arany- és ezüstműves ipar üzleitet

nyitottam. — Jól berendezett mühelyemben mindennemű javításokat elfogadok, azokat kézséggel, gyorsan és jutányosan eszközölöm, minek folytán a t. cz. közönség pártfogását előre is kikérni bátor vagyok.

Teljes tisztelettel:

1-1.

Grünbaum Henrik.

Kincstári tűzifa árleszállítás.

Van szerencsém a t. cz. közönség tudomására hozni, miszerint tűzifa készletem felhalmozódása folytán az első osztályu, mintegy 300 ölet tevő usztatott száraz bükkhasábfa árát méterölenkint **80 krral leszállítottam,**

minélfogva köbmétere a raktárban **2 frt 20 krral árusittatik el.**

Tisztelettel megjegyzem: miszerint ez árleszállítás **csakis addig tart,** míg raktáram **jelenlegi készlete** meg nem csökken.

Sátoralja-Ujhely, január 1. 1881.

Glück Ignác,

kincstári vállalkozó.

Hirdetmény.

A „s.-a.-ujhelyi népbank“ mint takarékpénztár

által

1881. évi januárhó 23-ik napján délutáni 3 órakor

a bank helyiségében tartandó XI-ik rendes évi

K Ö Z G Y Ű L É S R E

a részvényesek megjelenni tisztelettel felkérnek.

A közgyűlés tárgyai következők:

1. Az igazgatóság évi jelentése az 1880-ik év üzleteredményéről.
2. A felügyelő bizottság erre vonatkozó jelentése.
3. Az 1880-ik zárszámla és mérleg megállapítása.
4. Az 1880-ik évi osztalék megállapítása.
5. Az alapszabályok értelmében megürülendő igazgatósági tagok helyeinek választás utjáni betöltése.
6. Az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.
7. Az igazgatóság és felügyelő bizottság részére kiadandó felmentési határozat hozatala.
8. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes tagnak megválasztása.

Végre közhirré tétetik, hogy az 1880-ik évi zárszámla megtekintés végett 1881. év januárhó 15-ik napjától az intézet helyiségébe kitéve leend.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1880. decemberhó 18-án.

Az igazgatóság nevében:

Nyomárkay József s. k.

vézérigazgató.